

02 / Amintirea anilor de studenție

03 / Reporter TVRM

04 / Eminescu și cultura națională

Universitatea Spiru Haret – Triumful unei idei

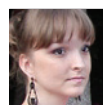

Corina Ghiga
Jurnalism, anul III

Începutul acestui an este marcat de o aniversare, se împlinesc 21 de ani de la înființarea universității *Spiru Haret*. Aflată sub patronajul marelui savant Spiru Haret universitatea urmărește printre altele și ideea de valorificarea moștenirii cultural-științifice și a înaltelor valori spirituale care caracterizează evoluția societății românești fără de care nu se poate concepe dezvoltarea României de Măine. De la momentul înființării până în prezent această instituție a investit în educație și cultură, a format generații de studenți dintre care mulți sunt adevărați specialiști în domeniile studiate. Pe această temă, în primul număr de *Atelier jurnalistic*, a acceptat să răspundă la un interviu prof. univ. dr. Gheorghe Duda, care declara: (...) este o universitate ajunsă la maturitate. Este puternică, este serioasă, este puternic ancorată în viața științifică, culturală și educativă a țării. (...) o universitate care se adresează întregii populații școlare.

USH vine în sprijinul tinerilor absolvenți de liceu care caută să își urmeze viitorul, să își silefuască și să fructifice talentul, care muncesc pentru recunoașterea priceperii și efortului depus de ei. În primul an de facultate campusul pare un vis devenit realitate, aici descoperi adevăratele taine ale carierei la care visezi. Profesorii devin modele de atitudine și comportament. Cursurile sunt prilej de a afla cât mai multe informații, seminariile te stimulează, îți oferă șansa de a-ți expune propria părere, de a afla comentariile colegilor. Este un univers care te determină să ai opinii argumentate să citești, te instigă la cultură.

Despre vârsta universității *Spiru Haret* ne-a vorbit tot prof. univ. dr. Gheorghe Duda, în același număr de care aminteam mai sus: (...) problema de vârstă nu contează, contează să fii mereu în pas cu progresul, cu inovația și să te menții tânăr. Universitatea se menține merau tânără prin fiecare generație, în fiecare an bobocii întineresc și atrag după sine nevoia permanentă de modernizare. Sedii noi, aparatură nouă, dotare nouă, material didactic nou, cursuri noi, idei inovatoare sunt detaliile unui învățământ de calitate.

Lidia Vadim-Tudor,
Jurnalism, anul III

Ne aflăm la sfârșitul lunii ianuarie și, ca în fiecare an în această perioadă se încheie primul semestru al anului universitar. Acest fapt aduce cu sine planuri pentru scurta vacanță de iarnă, dar, mai ales, stresul specific oricărei sesiuni de examene.

Cei mai emoționați sunt, cu siguranță, studenții din anul I, care privesc această perioadă cu interes și seriozitate, ca pe un moment al adevărului. La polul opus, colegii mai mari cu un an folosesc emoțiile în favoarea lor. La urma urmei, ce înseamnă o restanță în viața unui student din zilele noastre?

Stresul atinge, însă, cote maxime pentru studenții din ultimul an universitar la lucrarea de licență care bate la ușă, dar și cu posibile restanțe, aceștia încearcă să folosească timpul și emoțiile în beneficiul lor. Florin Moldovan,

student la Jurnalism, spune că „sesiunile sunt teste pe care, dacă le trecem, confirmăm cadrelor didactice că munca și efortul lor sunt eficiente. Pregătesc toate temele cerute de profesor, iar, în micile pauze, scriu pentru lucrarea de licență. Ca orice student în sesiune, dorm puțin, mănânc când îmi aduc aminte, beau mult ceai, mă consult cu toți colegii pe Messenger, fac sinteza cursurilor, dar aștept această perioadă cu entuziasm de fiecare dată. Emoțiile sunt constructive”. Laura Moraru, de asemenea studentă la Facultatea de

Jurnalism, este de părere că sesiunea este oglinda perfectă a ceea ce a învățat. „De data aceasta, examenul constituie un factor de stres pentru că orice student simte o restanță din ultimul an, ca pe patru restanțe din anii precedenți. Sper că sesiunea aceasta să fie un succes, să promovez toate examenul pentru a mă putea gândi liniștită la sesiunea din vară și la lucrarea de licență”.

Redacția ziarului *Atelier Jurnalistic* le dorește tuturor studenților USH o sesiune ușoară, presărată cu succes și multă baftă!

Între idei și concepții...

Iulia Teodorescu, masterand

Terminam un liceu, începem o facultate, ajungem la master și deja începem să ne căutăm un loc de muncă. Vrem să creștem repede, vrem să fim ușor și uităm de fapt să trăim frumusețea acestor pași. Este tiparul clasic. Nu mai avem timp să medităm, nu mai avem timp să facem alegeri, ne complacem în situațiile ușoare și preferăm o banală continuitate a unui început întâmplător. Dăm de greu și preferăm să o luăm pe alt drum decât să luptăm pentru idealuri. Dar de fapt...ce idealuri? Despre ce vorbim...?

Poate ar trebui să începem cu începutul. Poate ar trebui să înțelegem că nimeni nu poate decide în locul nostru. Este perfect să ne luăm modele, dar este greșit să uităm să ne construim propriul model. Putem urma exemple, dar e dureros ca într-un final să nu putem deveni noi înșine un exemplu.

Admir curajul, iubesc ambiția, îmi place competiția și urăsc lașitatea.

Am învățat că adevărul nu e spus niciodată, dar cu toate acestea e lăsat mereu la îndemâna oricui. Am observat că toată lumea așteaptă adevărul, dar nimeni nu îl vrea de fapt.

Mi s-au cerut răspunsuri. Am cerut timp...

Am cerut răspunsuri. Mi s-a cerut timp...

Oare nu aveam un răspuns? Sau doar nu știam cum să-l îmbrac?

Revin. Admir curajul.

Avem timp, dar avem acum. Putem încerca, putem greși, putem să o luăm de la capăt.

Pentru că avem timp...

Suntem jurnaliști. Prin urmare avem libertate. Putem trage concluzii, ne putem forma păreri și putem transmite mai departe informații.

Avem opțiuni. Putem descrie realități în obiectivitatea profesionalismului sau putem îmbrăca realități în subiectivitatea personalității.

Indiferent de situație, ne punem amprenta.

Rămâne totuși o întrebare?

Știm oare ce amprentă vrem să lăsăm?

De unde știm dacă este cea corectă...?

Bucureștenii pot cumpăra îmbrăcăminte și încălțăminte mai ieftine

Florin Moldovan
Jurnalism, anul III

Sute de magazine din capitală au anunțat primăriile de sector, că încep reducerile pentru îmbrăcăminte și încălțăminte de sezon. Comercianții reduc prețurile între 20 și 70% la produsele nealimentare cum ar fi confecții, marochinarie, tricotate, încălțăminte, sau articole sportive.

Perioada de soldare este stabilită de lege între 15 ianuarie și 15 aprilie, pentru produsele de toamnă, iarnă. În acest interval comercianții vor alege o perioadă de maxim 45 de zile în care își vor vinde produsele cu reducere.

„Așteptăm ca în următoarele 45 de zile să vindem tot stocul disponibil, iar încasărilor să fie considerabile. Avem mai multe magazine în capitală, care stau la dispoziția clienților cu reduceri foarte mari. Oferim produse atât pentru femei și bărbați cât și pentru copii.

Magazinele noastre pun la dispoziția cumpărătorilor îmbrăcăminte și încălțăminte fabricate în România, dar și în afara țării”, a declarat, pentru ziarul nostru, managerul unui lanț de magazine din capitală.

Chiar dacă nu a trecut foarte mult timp de la sărbătorile de iarnă, când se presupune că oamenii au cheltuit o mare parte din resursele financiare, unii și-au păstrat bani și pentru achiziția de bunuri la prețuri mici.

„Da, într-adevăr, reducerile sunt însemnate și interesante pentru acest sezon. Voi profita de această perioadă și îmi voi cumpăra două perechi de ghetă, un pulover, o pereche de pantaloni și un palton. Am văzut aceste articole de acum trei luni, iar de atunci aștept cu nerăbdare reducerile de prețuri. În fiecare an cumpăr în perioada reducerilor”, ne-a spus Viorel Niculescu, student la Universitatea Spiru Haret.

Comercianții sunt obligați să anunțe primăriile cu 15 zile înainte, perioada de reduceri, potrivit unei ordonanțe de guvern.

sale

Avatar 2 se va lansa în 2016

Florin Moldovan, Jurnalism, anul III

Avatar, filmul de pe urma căruia s-au câștigat sume record, va avea și partea a doua în anul 2016. Avatar 2 este în lucru conform, celor spuse de regizorul James Cameron și de producătorul Jon Landau. Producătorul a promis că așteptarea va merita, având în vedere faptul că următorul film va fi realizat cu „tehnologii de ultimă generație”.

Acțiunea filmului „Avatar” se petrece cu 200 de ani în viitor, când un veteran de război paralizat este adus împreună cu alți pământeni pe planeta Pandora. Aceasta este locuită de o rasă umanoidă, Na'vi, o veche civilizație. Jake și semenii săi trebuie să lupte pentru a-și găsi locul pe luxurianta planetă Pandora și între timp tânărul se îndrăgostește de Neytiri, o localnică. Locuitorii planetei vorbeau o limbă inventată special pentru această peliculă.

Blockbusterul a atins încasări de 1,86 miliarde dolari la nivel internațional, depășind astfel „Titanic”, tot o producție marca James Cameron, care atinsese încasări de 1,84 miliarde dolari.

REDACȚIA:

DIRECTOR:
Prof. univ. dr. Gheorghe DUDA

REDACTOR ȘEF:
Lidia Vadim Tudor

REDACTOR ȘEF-ADJUNCT:
Corina Ghiga

REDACTORI:
Iuliana Florina Bădița, Mihăiță Enache

MACHETARE:
Florentina Stemate

CADRE DIDACTICE COORDONATOARE:
prof. univ. dr. Pamfil Nichițelea,
asist. univ. drd. Bianca-Marina Mitu

România fără importanță?

Georgiana Camelia Strezoiu, absolventă a USH

Am început timid să îmi amintesc ce a însemnat pentru mine facultatea. Am văzut un televizor și crainic de știri. La mine în cap totdeauna era un *dute-vino*.

Pe măsură ce ajungi la facultate vei avea mai mare nevoie de parinți, prieteni și multă susținere din partea lor. Eu mi-am dat seama de asta mai târziu și am refuzat pe perioada facultății ajutorul. Am vrut să mă consider independentă. Și acum doresc să mă consider așa. Nu pot spune însă că nu am și reușit asta într-un total dar, mai bine îi las pe ceilalți să se pronunțe.

Din prima mea zi de facultate nu îmi mai aduc aminte prea multe. Timpul a trecut atât de repede încât nu am avut timp să mă bucur de ceea ce el mi-a oferit. Și nici nu am știut să apreciez ceea ce am primit. Țin minte că aveam trei colege de cameră, cu care nu am mai păstrat legătura. Și mai mulți colegi de grupa cu care, bineînțeles, nu am ținut legătura. Ceea ce știu cu siguranță este că îmi plăcea să merg cu metroul, era o experiență unică pentru mine. Reușeam să văd altfel oamenii. Mă surprindeau și așa îmi cream anumite idei

proprii și concepte. Figuri palide, parcă erau obligați să facă ceva, de cineva, cândva. Mă tot gândeam de ce nu schimbă ceva, cum ar fi stilul de viață, locul de muncă, bărbatul – femeia, sexul... orice! Toate aceste figuri priveau pierdute. Ochii deschiși și mintea închisă. Mă uitam în jur și începeam să mă tem de viitor... și nu de al meu ci de cel al copiilor, al nepoților mei. Îmi era teama de cum vede lumea România, iar asta se reflectă în oameni. Încercam să le vorbesc, să le transmit ceva, chiar și prin mimică.

Mai erau și cei tineri care ne urmăreau, ne vorbeau și chiar se amuzau de gafele făcute de noi. Asta ce mai înseamnă, ne întrebam, că ar trebui să începem să dăm importanță? Că România se va schimba iar noi vom conta? Poate că tot atunci ar fi trebuit să scriu la *Tu Faci Viitorul.ro*, să „visez” că România va fi mai bună din toate punctele de vedere. Dar eu nu vreau să mai visez. În schimb eu am răbdare. Aștept să îmbătrănesc, iar așteptarea este lungă. Vreau să îmi văd nepoții cum fac aceleași lucruri pe care le făceam și eu în metrou. Așadar... să fie oare și România fără importanță?

Acum stau și mă întreb cât de importantă a fost prima zi de facultate. Acum aș vrea să îmi aduc aminte!

Ilinca Petre, fotograf

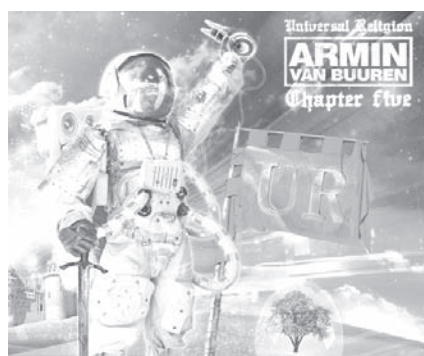

Am absolvit *Facultatea de Filosofie și Jurnalism* din cadrul Universității Spiru Haret, București și am urmat masteratul pe durata a trei semestre, studii de zi și am susținut disertația cu subiectul *Comunicarea prin fotografie. Fotografia – de la cuvânt la imagine* (peste 35.000 de fotografii, realizate doar în cei doi ani de masterat).

Am trimis redacție *Atelier jurnalistic* unele fotografii din portofoliul meu.

Timp liber

Armin van Buuren

Mircea Andrei, Jurnalism, anul III

Armin van Buuren - Universal Religion Chapter Five – New Release! Armin van Buuren prezintă nouă compilație: Universal Religion Chapter 5, mixată live în Club Space din Ibiza. El continuă seria compilațiilor Universal Religion Chapter volumul cu numărul cinci. Seria conține cele mai bune producții trance ale momentului. Pe cele două CD-uri Armin folosește track-uri ale unor producători de top cum ar fi: Ferry Corsten, Andy Moor, Markus Schulz și mulți alții.

Tracklist URC Five:

CD 01

01. Ashley Wallbridge – Vision (Intro Edit)
02. BT & Adam K - Tomahawk
03. Gofman & Tsukerman – Darko
04. Shogun – Space Odyssey
05. Hannah – Falling Away (Armin Van Buuren Remix)
06. Andy Moor ft Sue McLaren – Fight The Fire (Stoneface & Terminal Remix)
07. Protoculture – Liquid Logic
08. Dennis Sheperd ft Cold Blue – Fallen Angel (D.S. Club Mix)
09. Markus Schulz presents Dakota – Terrace 5 a.m.
10. Armin Van Buuren – Stellar
11. Susana – Home (Daniel Kandi Retrofix Remix)
12. Mike Koglin vs Genix – Helion
13. Jorn van Deynhoven – Spotlight
14. Ferry Corsten ft Armin van Buuren – Brute

Dineu cu proști

Iuliana Florina Bădița, Jurnalism, anul II

Teatrul Național București (TNB) va aștepta pe 28 și 29 ianuarie, orele 20, la o piesă de succes *Dineu cu proști* de Francis Veber.

Dincolo de situațiile ce provoacă râsul, dialogurile explozive și mișcărilor comice, piesei nu-i lipsește consistența psihologică...

Titlul piesei lui Francis Veber e grăitor, dialogul nu intră în zone întunecate, scriitura e extrem de naturală.

Despre această piesă TNB declară: „Vreți să vă distrați, să uitați de griji, să vă amuzați, vreți să râdeți, și iar să râdeți, atunci mergeți în curând să vedeți această comedie savuroasă, bine construită, vie, alertă, eficientă, cu o distribuție perfectă”.

Regizorul piesei este Ion Caramitru iar ca actori îi întâlnim pe Horațiu Mălăele, Șerban Ionescu, Medeea Marinescu și mulți alții.

Biletele se pot cumpăra de la Agenția de bilete TNB iar prețul pornește de la 16 lei până la 50 lei.

Concert la Arenele Romane

Iuliana Florina Bădița, Jurnalism, anul II

Ministry of Sound, cel mai important nume dance din lume, va veni la Arenele Romane din București.

Sâmbătă, 18 februarie 2012, începând cu ora 22:00, pe scena acestui eveniment vor urca nume sonore precum Paul Deighton, Global Deejays, Syos și Adrian Eftimie.

Ministry of Sound este unul dintre cele mai de amplasare proiecte dance din lume, cu

peste 800 de evenimente organizate anual, adunând anual peste 600.000 de participanți din întreaga lume. Ministry of Sound a vândut peste 50 de milioane de albume în 20 de ani de activitate și vând anual aproximativ 2 milioane.

Biletele achiziționate înaintea evenimentului costă 35 de lei de pe www.myticket.ro, iar cele cumpărate la intrare vor costa 50 de lei.

Atelier literar

Mistere

Andreea Anton,
Jurnalism, anul I

E liniște în încăperea
Doar umbrele se-agită mut,
Pe cer sunt stele căzătoare
Ce-n întuneric se reduc...
Se duc.

Sclipiri de lună-n marea moartă,
Joc de lumini pierdute-n valuri,

Mirosuri dulci-amăruie în zare,
Îmbătătoare și dulce pierzare...
Ce dispăre.
Un ultim cântec în surdină,
Un glas suav ce nu răzbate,
O rugămintă-nflăcărată,
O durere parcă de mult uitată,
Învie.

Se duc clipe de fericire
Ce dispar în eternitate,
Învie setea de supraviețuire,
Dar foarte greu răzbate,
Printre mistere.

Foto de Ilinca Petre

Reporter TVRM

Iuliana Florina Bădița, Jurnalism, anul II

Au trecut 3 săptămâni de când s-a început pregătirea, în redacția de știri TVRM. Toți viitorii reporteri, inclusiv eu, am luat contact cu ceea ce înseamnă munca adevărată în televiziune.

Treptat, am făcut cunoștință cu munca de teren, am învățat cum să nu ne mai intimidăm camera de luat vederi iar microfonul a devenit prietenul nostru. Totodată și echipa s-a sudat. Astfel, redacția de știri TVRM a devenit o a doua familie, și de ce nu, o a doua casă. Această pregătire intensă reprezintă un nou început pentru această echipă dar și pentru postul de televiziune.

Așadar, așteptăm să ne susțineți din februarie, în fiecare zi, de la ora 19:30 numai pe TVRM.

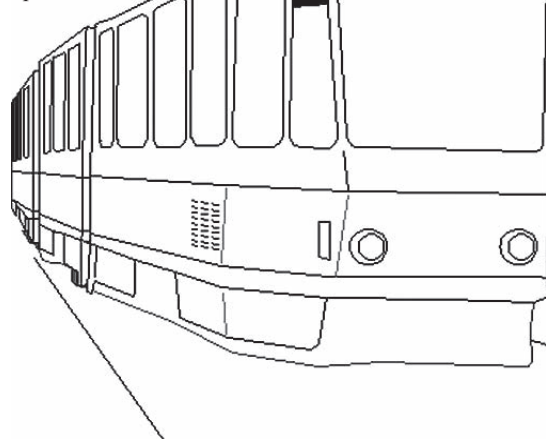

Andreea Maria Cimpoeșu, Jurnalism, anul III

Am pornit spre Universitate, cu gândul să-mi vad (pentru ultima dată?) orarul examenelor. De cum am urcat în tramvaiul 41 am simțit că sunt într-un Titanic modern: mapamondul e gata să se scufunde, dar pe muzică, cel puțin în vagonul doi al mijlocului meu de transport. Un fișan oacheș, între două vârste, cu un acordeon slinos, chinuia urechile călătorilor cu ceea ce se dorea a fi o interpretare liberă a Bărcii pe valuri. În public, lume pestriță, oameni puțini - vorba

poetului. Câțiva suporterii ai unei echipe de fotbal, gălăgioși și vulgari, câteva bătrâne împovărate de griji, câțiva golânași de cartier cu priviri impertinente și alte câteva perechi de tineri scufundați în iubirile și apocalipsele personale. Lăutarul îmi dovedește că l-am judecat greșit și că lovitură de grație - trece pe neașteptate de la Barca pe valuri la un hit al lui Puya. Mișcarea lăutarului a animat masele, semn că omul și-a simțit publicul și l-a

atins la coarda sensibilă. omului cu muzica. Doar atârșii de bani n-au aruncat nimic în doavă

că lăutarul și-a apropiat publicul, dar taman cel mai sărac segment al său. Mai mult, suporterii au coborât la prima, așa că lăutarul a scos asul din mână: Nicolae Guță, Vijelie&Co.

În cinci minute cred că am ascultat tot ce a scos notabil în ultimii 10 ani în industria marelor românești. Nu numai că n-a reușit să stoarcă vre o lacrimă sau vreun ban, dar pe la piesa șase a intrat în

vagon și concurența - omul cu chilipirurile. Pixuri - 3 la 1 leu, creion metallic - 1 leu, bricheta - 1 leu. Acum fiecare încercă să acapareze piața cu produsul lui: lăutarul o ținea mai aprig cu manea, comerciantul aborda frontal fiecea mamaie în care vedea un potențial client.

A trebuit să cobor așa că finalul poveștii l-am ratat, nu știu cine-a ieșit învingător, cine-a reușit să pună piața și banii în mișcare. Am ajuns în fața avizierului de la facultate. Citesc: Presa Scrisă (Laborator) - 19 Ianuarie ora 16.00. Trebuie să mă apuc să-mi scriu reportajul...

Sindromul copilului zgâlțâit

Marius Burda, Jurnalism, anul III

La nivel practic nu am fost niciodată pregătiți pentru asta iar uneori chiar și la nivel teoretic informațiile sunt într-o oarecare măsură insuficiente. Articolul de față vine să prevină și să informeze viitoarele tinere mămici despre un sindrom foarte puțin cunoscut în România.

Sindromul copilului zgâlțâit sau SCZ este o formă de traumatism cranian prin abuz care apare atunci când un părinte sau o persoană care îngrijește un copil îl zgâlțâie, de regulă pentru a-l opri din plâns. La celălalt pol sunt jocurile de tipul, *de-a avionul, aruncatul copilului în aer, alergatul cu bebe pe umerii noștri, leganatul viguros în brate sau pe picioare* sau orice alte jocuri care implică scuturarea copilului.

Este foarte important de știut și reținut că bebelușii și copiii nu au încă suficient dezvoltată mușchii gâtului, astfel că nu dispun de un suport sigur pentru capul lor. Atunci când îi zgâlțâie copilul, creierul său fragil se mișcă înainte și înapoi. Este susceptibil la leziuni determinate de forțele de accelerație. Vasele de sânge sunt fragile și nu sunt ancorate în siguranță, se pot rupe ușor.

Asta poate să aibă urmări serioase ca de exemplu: orbire sau vătămarea ochilor, întârzieri în dezvoltarea sa normală, atacuri de apoplexie, vătămarea nervilor spinali (mergând până la paralizie) vătămări ale creierului (parțiale sau permanente) chiar și moartea.

Cele mai multe victime ale SCZ au vârsta mai mică de 12 luni,

majoritatea lor sunt mai mici de 6 luni, totuși cazuri fatale au fost și la copiii de 5-6 ani, în mare parte victimele sunt sugari de sex masculin iar majoritatea celor care îi zgâlție sunt tații sau partenerii de sex masculin ai mamei.

Excluzând cazurile când sindromul este determinat de joaca părintelui cu copilul, cealaltă formă declanșatoare, apare și este determinată de plânsul unui copil care atinge apogeul în primele luni de viață. Plânsul inconsolabil este aproape întodeauna factorul declanșator pentru pierderea controlului de către părinte sau a persoanei care îngrijește copilul. Frustrarea, nervii oboseala sunt alte cauze majore care duc la abuz.

Se estimează că, la nivel mondial, există între 1400 și 10.000 de copii care sunt afectați de SCZ, dintre aceștia 25% decedază ca urmare a leziunilor iar restul de 75% suferă diverse leziuni cerebrale care determină dizabilități permanente pe durata întregii vieți.

Sfaturi: Ia o pauză - încearcă să te relaxezi!

Părinții își schimbă adeseori modul de comportare față de copilul lor, mai ales când acesta nu se mai oprește din plâns. Dacă ai încercat să-ți calmezi copilul dar nici o metodă nu pare să meargă, păstrează-ți calmul.

trage adânc aer în piept și numără încet până la 10 ia o mică pauză, du-te în altă cameră și lasă-l să plângă cheamă o persoană apropiată care să te susțină psihic cheamă medicul pediatru. Poate că există vreun motiv medical pentru care copilul tău plange

Ține minte, nu-ți agrasa niciodată copilul, nu-l zgâlțâie sub nici o formă, nu-l bate, nu-l lovi.

Daniela Marcu, Jurnalism, anul II

Intens discutată în ultimele zile, problema etnobotanicelor pare să nu aibă rezolvare, accentuându-se într-un ritm alert. Magazinele de vise sunt închise și nu prea, căci materialele scot la iveală faptul că tinerii fac cozi la astfel de

Coadă la...vise!

„cumpărături”. Pentru unii deja rutina, un fel de „pâinea cea de toate zilele”, pentru alții noutate, curiozitate și provocare, achiziționarea de așa-zise „droguri ușoare” ia amploare făcând numeroase victime în rândul tinerilor și nu numai. De la curiozitate la dependență și de la dependență la boala nu-i decât un pas, un pas pe care mulți îl fac instinctiv și nesimțitor. Mănași de dorința de a trăi senzații tari, tinerii încep să consume în mod regulat, devenind dependenți. Dependența lor se manifestă adesea prin reacții de iritabilitate, scene antisociale și chiar violente. Găsirea vinovaților pare de domeniul fantasticului, căci toți se grăbesc să învinovătească clienții, deși adevărații vinovați stau liniștiți, frecându-și mâinile în nepăsare. Care să fie soluția?

ROMânia pe internet

Valentin George Bețivoiu, Jurnalism, anul III

La scurt timp după difuzarea unor emisiuni și publicarea unor articole în Franța și Italia, materiale care au ofensat o Românie întreagă, brandul românesc ROM, susținut de câteva vedete și personalități autohtone, încearcă acum să salveze măcar imaginea României pe internet.

La o simplă căutare pe Google „românii sunt”, sugestiile automate generate de motorul de căutare sunt cel puțin jignitoare. Dacă pe google.ro românii sunt „proști”, „păduchioși” și „hoți”, pe google.com ei sunt „scum”, „ugly”, „rude” și „not white”, pe google.fr sunt „des voleurs” sau „racistes”. Același lucru se întâmplă și pe versiunile motorului de căutare din țări precum Italia, Spania sau Anglia.

Pentru a schimba aceste rezultate, ROM ne invită să căutam în google, în cât mai multe limbi, sintagma „Românii sunt deștepți”. Astfel, cu cât se efectuează mai multe căutări ale aceleiași

sintagme, motorul de căutare va începe să redea ca prima sugestie acel text. Campania a avut un real succes. Pe 1 decembrie 2011 aproximativ 270.000 de români au accesat google pentru a schimba imaginea României iar până în prezent, numărul celor care au căutat deja sintagma „românii sunt deștepți” depășește 640.000.

Toate aceste eforturi au reușit într-adevăr să schimbe imaginea României pe net, dar din păcate aici se oprește succesul. Ce s-a schimbat cu adevărat? Suntem prima națiune suficient de disperată și dispusă la orice mijloace de a schimba ceva, dar nu în esență. Suntem aproape tot timpul umiliți de celelalte țări, când avem ceva de spus nu suntem ascultați, când demonstrăm ceva suntem ignorați, totuși singura campanie inițiată în acest sens impune schimbarea...aparențelor.

Acei români care au fost jigniți de sugestiile căutărilor din google vor avea aceeași rușine față de compatrioții, aceeași imposibilitate de a schimba ceva, același glas pierdut cu care răspund la întrebarea „Where are you from?”. Pentru acei români nu s-a schimbat nimic, doar eticheta este diferită.

Foto de Ilinca Petre

Știați că...

Lidia Vadim-Tudor, Jurnalism, anul III

* Cel mai mare palat de gheață din lume este construit anual în Kemi, Finlanda? Acesta cuprinde un hotel, o capelă, un restaurant și spații de joacă pentru copii. În hotel, temperatura este de -5°C, iar turiștii dorm în saci de dormit din lână.

* Uneori zăpada poate fi roșie, portocalie sau galbenă? Aceste

fenomene sunt extrem de rare și sunt cauzate de contaminarea zăpezii cu praf, nisip sau alte reziduuri. De exemplu, în 2007, din cauza unei furtuni de nisip din Kazahstan, în Siberia s-a depus zăpadă portocalie!

* Nu toată zăpada este la fel? La începutul anilor 1900, un grup de schiori a întocmit un top

al zăpezii. Astfel, zăpada poate fi „pow pow”, „piure de cartofi”, „zăpadă șampanie”, „pulbere”, „zăpadă lipicioasă”, sau „zăpadă conopidă”.

* Cel mai mare fulg de zăpadă înregistrat în Cartea Recordurilor a fost găsit în Fort Keogh, Montana, pe 28 ianuarie 1887? Acesta măsoară 15 cm lățime și 8 cm lungime.

* Până în prezent, cel mai mult a nins pe Muntele Baker, Washington? În iarna anului 1999, nu mai puțin de 29.000 cm de zăpadă au căzut acolo!

* Un viscol poate aduce aproximativ 39 de milioane de tone de zăpadă și are energia a 120 de bombe atomice? Unul dintre cele mai mari viscole s-a înregistrat în anul 1888 și a măturat patru state americane: New Jersey, New York, Massachusetts și Connecticut.

* Cea mai multă zăpadă căzută în decursul unei zile (24 de ore) s-a înregistrat în Silver Lake - Colorado, în anul 1921? Stratul de zăpadă a măsurat 76 cm.

* Aproape toți fulgii de zăpadă conțin în mijlocul lor o particulă de praf?

* Cea mai mare carte din lume este considerată a fi „Cele mai bune gânduri universale”? Aceasta are 160 de pagini, o înălțime de 2 metri și o deschidere de 3,2 metri.

* Deși este greu de crezut, România a intrat de nenumărate ori în Cartea Recordurilor? Printre recordurile noastre se numără cea mai mare clădire administrativă din lume (Palatul

Parlamentului), cel mai tânăr cântăreț de succes (Cleopatra Stratan), cele mai înalte tocure din lume (31 cm, create de Mihai Albu), cea mai mare paradă a miresei (100 de mirese), cel mai lung poem de dragoste („Luceafărul” - 98 de strofe) și cea mai lungă scrisoare către Moș Crăciun (413,80 de metri). * Pentagonul are de două ori mai multe băi decât ar fi nevoie? Când a fost construit, legea impunea toalete separate pentru albi și negri.

Eminescu și cultura națională

Prof.univ.dr.
Nicolae GEORGESCU

Anul acesta se sărbătorește mai apăsător Ziua Culturii Naționale pe 15 ianuarie, conform legii votate cam în grabă în Parlament la finele lui 2010 și care a prins anul 2011 cam nepregătit. Această Lege este ea însăși cam grăbită, pentru că ne spune, iată, că, așa cum Italia își are ziua lui Dante, Spania pe cea a lui Cervantes ori Portugalia pe aceea a lui Camões, tot astfel avem și noi ziua de 15 ianuarie. N-am greșit cu nimic, țările respective au nume proprii, noi avem o dată; vreau să spun că lipsește numele lui Eminescu din cele patru articole ale legii și din recomandările Parlamentului. Trebuie să știi și să fii foarte sigur că acest 15 ianuarie este ziua de naștere a poetului ca să faci echivalările – altfel, este o zi oarecare identificată drept Ziua Culturii Naționale. Dar cred că nu e om să nu se fi bucurat – nu neapărat că de la anul vom avea încă o zi liberă în calendar (anul trecut 15 ianuarie a căzut într-o sâmbătă, iar anul acesta cade duminică) – dar mai ales că această sărbătoare se leagă într-un fel de numele lui Mihai Eminescu. Și în fond e mai bine așa: să se bucare de Eminescu cine știe și simte că e ziua lui, nu trebuie afișat acest nume, fiecare îl găsește în sine însuși dacă-l caută. Îi stă mai bine ascuns, e mai protejat, mai aproape de oameni.

Altfel, o bucurie, adică o sărbătoare, nu e totalitară, nu poți ordona la tot natul: bucurați-vă în ziua cutare. Se bucură cine vrea – iar cine nu, nu. Au fost coruri largi care au ținut cu tot dinadinsul să-l despartă pe Eminescu de ideea de poet național, om național etc.: e absurd să li se ceară acum acestor coruri, tot lor adică, să se bucare. S-au cheltuit bani de la buget pentru proiecte și programe de studii ca să se arate că sintagma „Eminescu poet național” este încărcată de ideologie, inadecvată, inexactă, vetustă, nu se poate intra cu ea în Europa etc. – acum, doar nu vom face din nou socotelile ca să le plătim alte burse specialiștilor ce s-au exercitat în această materie – pentru a dovedi, dialectic, contrariul. Pe de altă parte, la noi legea nu e punitivă, ci doar decorativă. Nu-l va pedepsi nimeni cu nimic, nici măcar cu impozitul pe prostie sau pe inteligență, pe cel ce va striga, dacă va vrea el, în ziua de 15 ianuarie, că Eminescu este inamicul public numărul 1. Vedeți doar: legea nu are numele poetului nicăieri, ci doar o dată calendaristică, lumea poate să laude Cultura Națională, de Ziua Culturii Naționale, și în mod egal să peroreze împotriva lui Eminescu: d.p.d.v. legal nu are nimic una cu alta. În plus, le permite celor principali să rămână principali. Dar, repet: și dacă ar fi indicii clare de echivalență – legea nu este punitivă, n-are cine ce-i face leliții Cutare dacă-și continuă campania antieminesciană și în această zi.

Legea mai vorbește de bani din buget ce vor fi alocați pentru această sărbătoare în fiecare an, în fiecare localitate din țară și, desigur, în centrele naționale din lumea largă, de asemenea de programe naționale de studii și cercetare. Numai intenții bune până acum, dar când auzim de buget ne gândim cu inima strânsă la milionul și ceva de bugetari din care se vrea atât de arzător ștergerea câtorva zeci de mii de „capita”. Va să zică: este o zi a Culturii Naționale... bugetare? Nebugetarii nu participă cu bani la aceste pregătiri? Nu era mai simplu dacă se cerea un procent oarecare, un 0,005 la sută de pildă, din orice tranzacție, bugetară sau nebugetară, pentru un fond al Culturii Naționale? Mă rog, sau să se fi găsit o formă de exonerare a bugetului și de implicare a tot mai multor milioane de nebugetari de la noi.

În totul, vreau să atrag atenția că avem de apărut o lege cam fragilă în care numele poetului național nu există dar se bănuiește. Ea va trebui apărută în primul rând prin responsabilitate personală. Să nu bucurăm cu ochii-n patru.

Londra 2012 – Anul Charles Dickens

Londra lui Charles Dickens se întinde din centru spre suburbii, personajele sale sunt oameni obișnuiți care se plimbă liber prin oraș, locuiesc în case ușor de identificat populând un peisaj dominat de ceață și contraste. Niciun scriitor n-a reușit să contureze și să promoveze peste secole atât de bine imaginea unui oraș așa cum a reușit Dickens. De aceea, la 200 de ani de la nașterea scriitorului, Londra dedică numeroase expoziții și alte evenimente pe tot parcursul anului 2012 scriitorului care i-a creat cel mai puternic brand de țară. Evenimente în cinstea scriitorului vor fi organizate și la New York, Zurich, Calais, dar cele mai importante vor avea loc la Londra, unde BFI South Bank organizează un festival al filmului cu adaptări după

sale erau citite și comentate pe străzile Londrei, pe care Dickens obișnuia să se plimbe zilnic. Poate că este destul de greu să gândești la Londra ca la un oraș în care lumea se cunoaște și se salută pe stradă. Astăzi ai senzația că locuitorii Londrei nu și vorbesc niciodată, nu-i vezi vorbind în metrou sau pe străzi, nu sunt gălăgioși, nu sunt sociabili ca italienii, dar în schimb îi vezi mereu citind, ceea ce te poate face să te gândești că la un moment dat ajung acasă și povestesc cuiva ce au citit.

Dickens este cel care a creat mitul Londrei, ceața, cenușul străzilor, obscuritatea, misterul, toate se regăsesc în scrierile lui Dickens, așa cum susține și Peter Ackroyd în bibliografia

contrastelor, este misterioasă, dar și provocatoare, este asemenea unei Seherazade, care își acoperă fața cu voalul.

Ceea ce este ciudat este ca atunci când citești cărțile lui Dickens, nu găsești atât de multe pasaje descriptive propriu-zise ale Londrei, nu găsești pagini întregi cu descrieri ale caselor sau străzilor ca la Balzac pentru că, așa cum a declarat Alex Warner, organizatorul expoziției *Dickens and London* “totul se găsește în personaje și dialog. Descrierile sunt realizate doar în jurul personajelor, dar aceste descrieri sunt atât de puternice, încât devin esența romanului și simboluri ale orașului pentru totdeauna, cum ar fi ceața din romanul *Casa Umbrelor* sau râul din *Prietenul nostru comun*”.

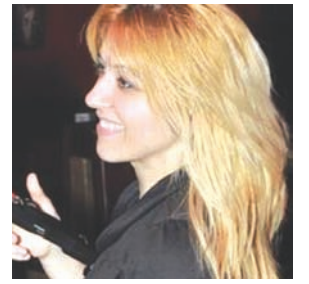
Dickens s-a născut în 1812 la Portsmouth și a venit pentru prima dată la Londra în 1814. S-a mutat apoi în Chatham în Kent, dar s-a întors la Londra în 1823 și s-a considerat mereu un adevărat londonez. Tatăl lui Dickens a fost arestat pentru datorii în 1824 și și-a ispășit pedeapsa la închisoarea Marshalsea din Borough. Tânărul Dickens rămas fără niciun sprijin se plimba singur pe străzile Londrei și lucra la o veche fabrică lângă Thames. Locuia în camere închiriate în apropierea închisorii tatălui său. Deși acest episod din viața scriitorului a devenit cunoscut abia după moartea sa în 1870, el a influențat câteva dintre cărțile sale, cum ar fi *Little Dorrit* și mai ales *David Copperfield*. Astfel Dickens a îndrăgit de mic străzile Londrei și până la sfârșitul vieții și-a păstrat obiceiul de a traversa Londra pe jos, la orice oră din zi

romanele lui Dickens, iar Museum of London găzduiește între 9 decembrie 2011- 10 iunie 2012 expoziția *Dickens and London* (Dickens și Londra). Expozițiile își doresc să aducă în fața oamenilor obiecte folosite de Dickens, cum ar fi biroul său, biblioteca sau manuscrise originale, dar vor fi și expoziții care vor arăta Londra așa cum o zugrăvește Dickens în romanele sale, folosind însă mijloacele multimedia ale epocii contemporane.

Spre deosebire de numeroși scriitori care cunosc faima abia după moarte, Charles Dickens s-a bucurat de o imensă popularitate încă din timpul vieții. Articolele lunare și romanele lui Dickens erau citite și îndrăgite atât de oamenii simpli, cât și de elite. Operele

publicată în 1990. Dar Londra despre care vorbește Dickens a dispărut aproape în totalitate până la moartea scriitorului în 1870. Astăzi Londra este un oraș însoțit în cea mai mare parte a timpului, străzile sunt largi cu multe magazine luxoase, dar cenușul s-a păstrat. La prima vedere nu poți spune exact cum, unde și de ce, dar e un cenușiu apăsător al cerului, un cenușiu parcă încorporat în clădiri, în străzi, un cenușiu molipsitor. Probabil Dickens nu avea cum să prevadă că în 2011 oamenii se vor calca în picioare în Londra pe care el o iubea atât de mult, și chiar vor muri pe Oxford Street, pe care el se plimba atât de des, doar pentru a prinde reducerile din 26 decembrie de la marile magazine. Londra pe care o evocă Dickens este o lume a

Asist.univ.dr.
Bianca Marina MITU

sau din noapte, preferând zonele din jurul Covent Garden.

Până la moartea sa în 9 iunie 1870, Dickens a fost recunoscut ca fiind cel mai mare scriitor englez, după Shakespeare. Influența lui Dickens este atât de puternică, încât este imposibil să te plimbi prin Londra fără să te gândești la scrierile lui, așa cum este imposibil să te gândești la Crăciun, fără să-ți amintești cu nostalgie *A Christmas Carol* (Colin de Crăciun). Putem afirma că Dickens a asigurat evoluția unui nou gen literar, dar a creat și conceptul modern de Crăciun, pe care l-a evocat în mai multe dintre povestirile sale după succesul din 1843 cu *A Christmas Carol*. Pornind de la *A Christmas Carol* (Colin de Crăciun), povestea devenită film în care apare fantoma Crăciunului Trecut, a Crăciunului Prezent și Viitor, la British Library s-a organizat expoziția *A Hanking After Ghosts. Dickens & the Supernatural* care pune la dispoziția cititorilor manuscrise originale, povești cu fantome și povestea operii lui Dickens. Dacă vă este dor de o poveste bine scrisă sau dacă vă este dor de romanele lui Dickens și vreți să le combinați cu aerul modern al Londrei din secolul al-XXI-lea, aveți timp să vedeți expozițiile și să aflați partea necunoscută a vieții și operii literare și jurnaliste a lui Dickens până în iunie 2012. De altfel, în 2012, “lumea înseamnă un singur loc – LONDRA”, cum obișnuia să spună și Dickens.

Laura Moraru, Jurnalism, anul III

Rusia cere o bucată din Polul Nord

O nouă descoperire încearcă să zguduie scena mondială a lumii. Moscova a decis să ceară o importantă porțiune din zona Polului Nord, regiune foarte bogată în resurse, arată cotidianul britanic “The Guardian”. Este vorba de “doar” 740.000 de kilometri pătrați din teritoriul arctic, unde s-ar afla 10 miliarde de tone de petrol și gaze.

Conform ultimelor calcule, regiunea are o suprafață egală cu cea a Franței, Italiei și Germaniei la un loc. Se pare că Rusia nu se mulțumește cu faptul că este deja cea mai mare țară din lume, extinzându-se pe 11 fuse orare.

Oamenii de știință ruși arată că există noi probe care susțin ipoteza rusă, conform căreia regiunea

arctică din nordul țării este legată în mod direct de Polul Nord, printr-un platou submarin.

Geologii au lansat o “știre senzațională”, conform media rusești: coasta Lomonosov ar fi direct legată de teritoriul Federației Ruse. Conform legislației internaționale, Polul Nord nu aparține vreunei țări.

groaznică epidemie afectează lilieci, sute de mii de exemplare au murit în ultima vreme din cauza unei boli misterioase, fapt ce poate duce la pierderi de miliarde de dolari în agricultură.

Lilieci sunt cunoscuți pentru efectele lor benefice asupra agriculturii, aceștia au rolul de a consuma cantități masive de dăunători în fiecare zi. Lilieci maro consumă aproximativ 1200 de insecte pe oră. Într-un studiu efectuat în 2006, lilieci din partea centrală și de sud a Texasului s-au dovedit a avea o valoare anuală de combatere a dăunătorilor de peste 740.000 de dolari (29% din valoarea culturii de bumbac din zonă). Pentru fermele ecologice

controlul dăunătorilor este destul de greu de realizat cu ajutorul substanțelor chimice. Nici fermele non-organice nu își doresc să cheltuiască trei sferturi milion de dolari pentru distrugerea insectelor parazite.

Economia SUA și lilieci!

O infecție cunoscută ca sindromul nasului alb amenință în prezent populația liliecilor din Statele Unite. Mai mult de

un milion de lilieci au murit de când a fost descoperită această infecție (2006). Ciuperca ce provoacă sindromul nasului alb a ajuns și în Europa, însă lilieci de pe continentul nostru nu mor, spre deosebire de cei americani.

Organizații precum *US Fish & Wildlife Service* și *Bat Conservation International* se luptă pentru a afla de ce speciile de lilieci din SUA mor în urma acestui sindrom, sperând să găsească un răspuns înainte ca acestea să ajungă pe cale de dispariție. Această întâmplare ar fi nefericită pentru agricultori, care ar putea rămâne fără un aliat important în lupta contra dăunătorilor, costurile urmând să fie devastatoare pentru economia SUA.